

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de auditionis cura. cap. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

Ces pie indubitanterq; legenti adfistit Christus, applaudunt angeli, congratulantur sancti, & caelestium verborum sono maligni exterrentur spiritus ac fugiunt: denique nihil ita aut virtutes animi conseruat, aut vitia repellit, vt frequens diuinas literas legendi vel audiendi cura. Quo autem rarius his vacabis, eo citi⁹ cades, exurgesque difficilius.

De auditionis cura. Cap. XXV.

Audire quoque quæ in ecclesia leguntur, vel eos qui absque lectione in pulpitis declamant, auscultare plurimum expedit. Plus etiam eruditi hominis ore prolata verba mouere solent, quam si eadem ipse conscripta legeris. Nuda in libris verba iacent, quæ si ab oratore aliquo apte diserteque recitentur. ipse gestus, ipse aspectus, ipsaque pronuntiatum orationi addet ornamentum efficacique ad suadendum atque dissuadendum. Delectet te igitur cum legere quæ sancta sunt, tum quoties ab alio leguntur vel prædicantur, audire. Discipulum docilem te esse volo. Is enim docilis est, qui docentem attente audit. Ad huiusmodi studium te hortatur Ecclesiasticus, dicens: Esto mansuetus ad audiendum verbum dei, vt intelligas & cum sapientia proferes responsum verum. Quasi dicat, discite prius, & postea docebitis. Et iterum, Si (inquit) dilexeris audire, sapiens eris. Idem nobis præcipit Iacobus apostolus, cum ait. Sit autem omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum. Temerarius enim magister est, qui nondum ipse discipuli partes impleuit, & iam alios instruere præsumit. Vt autem tacite contenteque auscultes, & non alio aures, alio mentem diuidas, in mansuetudine (inquit) suscipite insitum verbum, quod potest saluare animas vestras. Insuper enim verbum non potest, nisi in molli corde & rotis viribus ad audiendum intento. Verbum inquit, quod potest saluare animas vestras Frustra quippe verbis illis præbeamus auditum, quorum suauiloquentia aures tantum demulcentur, & nulla cõparatur animo vtilitas. Recte

Ecclesiã. 5.

Iaco. 1.

itaque his duntaxat intendendum præcipit, quæ ad consequendam æternam salutem nos erudiunt. Sed nec audire profecto multum prodest, nisi audita memoriter retineantur: nec memoriter retinere, nisi quod memoriam mandatum est, opere compleatur. Audis castitatis, patientiæ, mansuetudinis, charitatis præcepta: ne sinas illa per incuriam effluere, sed corde cõplexus foue, vt cum psalmista dicere possis: In corde meo abscondi eloquia tua domine, vt non peccem tibi. Memoro præterea de ipsa dei genitrice scriptum esse in euangelio; Maria autem conseruabat omnia verba hæc in corde suo, ita & tu quicquid ab ecclesiæ sanctæ doctoribus prædicari audieris, in intima cordis aure reconde, veluti pretiosum vnguentum in pixide, quo postea opportune vtaris ad tuam aliorumque salutem. Quod si terra bona fueris, non petrosa, non spinis obsita, susceptum verbi semen habebis tibi fructum faciet: & sicut didiceris, ita & operari incipies, ac secundum legis euangelicæ præcepta reliquum vitæ cursum dirigere studebis. Alioquin neque legere, neque audire proderit si ab ijs quæ præcipiuntur, morum conditio discors erit. Et si nosse desideras quantum ignauus auditor & impiger inter se differant, audi in euangelio dominum dicentem: Omnis qui venit ad me, & audit sermones meos, & facit eos, ostendam vobis cut similis sit: Similis est homini ædificanti domum qui fodit in altum, & posuit fundamentum supra petram, inundatione autem facta, illi sum est flumen domui illi, & non potuit eam mouere, fundata enim erat supra petram. Qui autem audit, & non facit, similis est homini ædificanti domum suam supra terram sine fundamento, in quam illisus est fluuius, & continuo cecidit, & facta est ruina domus illius magna. Sicut ergo infirmus & imbecillus est qui non facit opera, ita ad omnem malignæ tentationis impetum constans est & stabilis, qui assidue in bonis operibus exercetur. Quamobrem sollicite nos admonet Iacobus apostolus, & ait: Estote factores verbi & non auditores tantum, fallentes vosmetipsos, quia si quis au-

Psal. 118

Luc. 2

Luc. 6

Lucæ. 11

Lucæ. 10

Iohan. 8

1. Iohan. 4

ditor est verbi & non factor, hic cōparabitur viro consideranti vultum natiuitatis suæ in speculo; considerauit enim se & abiit, & statim oblitus est qualis fuerit: q̄ autem perspexerit in lege perfectæ libertatis, & p̄manserit in ea, non auditor oblitus factus, sed factor operis, hic beatus in facto suo erit. Ideo quidem & dominus in euangelio: Beati inquit, qui audiunt verbum dei & custodiunt illud. Hanc itaque beatitudinē opere magis quam audiōne constare ostendit, dum subiungit: & custodiunt illud. Custodiunt autem illud, q̄ bene beateque viuendi rationem edocti, peccatis in quibus hactenus fuisse se recognoscunt finē statuunt, & ab his per penitentiam resilientes ad capeſſendas virtutes disponuntur, magnamque capiunt voluptatem vel legendo diuina vel audiendo. In quo Mariam ad pedes domini sedentem diligenter obserua, tantaque perfusam sermonis eius dulcedine, vt nulla sororis Marthæ interpellatiōe inde mota sit; & quoniam toto corde cælestis magistri amplectebatur disciplinam, optimam partem dicitur eleſſiſſe, quæ non auferetur ab ea. Christum enim elegerat, in cuius vnus contemplatione tam suauiter quiescebat. Quotus autem quisque est, qui sic in ecclesia sacris prædicationibus interesse nititur, vt præcepta vitæ absque operatione non elabi sinat? alius nullo amoris affectu illa suscipit, alius tametsi donec audit aliquantulum compungitur, mox tamen inde discedens ad consuetas nequitie sordes reuertitur, tanto nequior factus, quanto inexcusabilior. Talibus dicit dominus: Qui ex deo est, verba dei audit, propterea vos non auditis, quia ex deo non estis. Non ergo omnes qui in auditorio sunt, audiunt verbum dei, sed is qui illud quod audit, opere perficere contendit, & hic quidem ex deo est, illi vero non ex deo, sed potius ex diabolo sunt: qui diaboli obstinationem duritiamque imitantur, nec omnino a vitijs resipiscere quicquam pensi habent. Itidem tibi diuini prædicatores cum Iohanne apostolo respondebunt, si eorum monita contempseris, dicentes, Nos ex deo sumus, qui nouit deum, audit nos, qui non est ex

deo, non audit nos. Omnes natura ex deo sumus, vitio autem nostro fit vt ex deo non simus. Porro dici non potest, quam pessime cum homine illo agitur, qui cum dei creatura sit, iam non dei, sed aliorum esse conuincitur.

De contemplatione. Ca. xxvi.

Quoniam autem in scripturis alia ad actionem pertinent, alia ad contemplationem, tempestiuum videtur, vt ista quæ sub fidei titulo explicauimus, contemplandi ratione claudamus. Igitur ad consideranda dei opera puritate mentis opus est, vt autoris dulcedinem fidelis considerator valeat degustare. Quis enim ascendet in montem domini, aut quis stabit in loco sancto eius, nisi innocens manibus & mudo corde? Illos ergo magis ad hanc rem idoneos esse certum est, qui vitæ probitate perfectioni euangelicæ propius accedunt. Hinc apostolis ipsis datur nosse mysterium regni dei. Hinc Paulus ad tertium vsque rapitur cælum. Hinc Iohanni futura quibus referta est Apocalypsis, reuelantur, & vnica sanctæ trinitatis diuinitas in principio sui euangelij declarata plenissime innotescit. Idcirco saluator noster illum, quem a dæmonio liberauerat, continuo volentem sibi adherere non permisit, sed prius vt se exerceret iussit, alijs prædicando dei beneficium quod acceperat. Necesse autem est vt sanctis actionibus quam sæpissime copuletur, & pene assidua comes sit pia contemplatio, si in his vt debemus, perseuerare atque proficere cupimus. Sicut enim bene operando acquiritur vt recte contemplemur, ita contemplando, vt sanctius officiosiusque operemur. Nihil quippe ita mouet atque allicit animum ad colendum omnium autorem deum, vt opera eius cogitatione percurrendo beneficiaque perpendendo, quæ omnem taxationem supereminet & excedunt, immensa atque infinita, eoque magis optanda ac desideranda, quæ minus humano ingenio explicari cõphendique possint. Ad illa ergo consurgat animus terrenis negotijs expe

Psal. 23

Mar. 5.